

ALENKA SE TĚŠÍ DO ŠKOLY

HRA S PÍSMENKY 1.

"Vystříhnutí a slož"
ŠKOLA
TABULE

Vystříhněte písmenka podle čar, promíchejte a pak skládejte podle vzoru.

HRA S PÍSMENKY 2.

"Hledej písmenka"

- Vyhledejte dvojice stejných tvarů písmen a vybarvěte vždy stejnou barvou
- Potom podle čar vystříhnete a můžete šroť jako pexeso

PL

"CO POTŘEBUJE ŠKOLÁK"

1. - Najděte a škrtněte věci, které do školy ne patří.
 - Vybarvěte jen věci, které patří do školy
2. - Pojmenujte a vyfalekujte předměty.
 - Do rámečku pod obrázek vyznačte počet slabik

krátká
dlouhá

PL

1. Grafomotorická cvičení "ŠKOLA PLNÁ TVARŮ"

Doplňte řádky podle vzoru (smyčky, ovály, spirály, vlnovky...)

2. "STEJNÝ TVAR A POČET"

V každém řádku vybarvěte tvar, který má stejně puntíků jako ten první v řadě.

"MŮJ SEŠIT"

- Čtverek nebo papír (A4) přeložte na polovinu
- Na levou stranu nakreslete fixem, pastelkou, voskovečkou (výběr) libovolná písmena
- Na pravou stranu kreslete obrázky, které na toto písmeno začínají
 - Příběžně můžete přidávat další papíry, písmena, obrázky

UPEVNĚNÍ ZNALOSTÍ:

- jméno a příjmení (+ rodičů, sourozenců)
- adresa
- názvy geometrických tvarů (kruh, čtverec, trojúhelník, obdélník)
- dny v týdnu, měsíce
- počítání

STOLNÍ SPOLEČENSKÉ HRY (vlastní výběr)

POSLECH POHÁDKY:

"Úkol" (Alenčina čít.) OBRAZKOVÉ ČTENÍ:

"Co vědí chytrá děti"
"Klíčky pro proutky"

POSLECH BÁSNÍ:

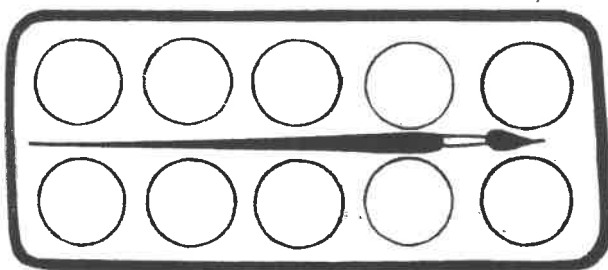
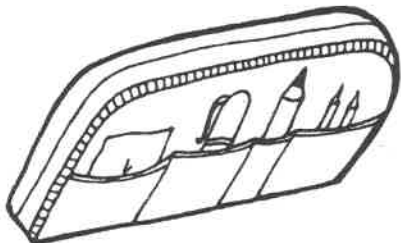
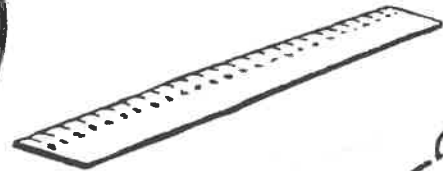
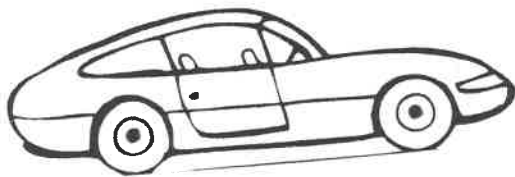
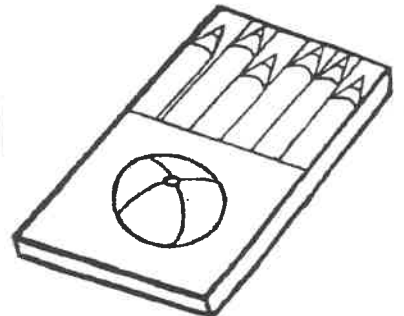
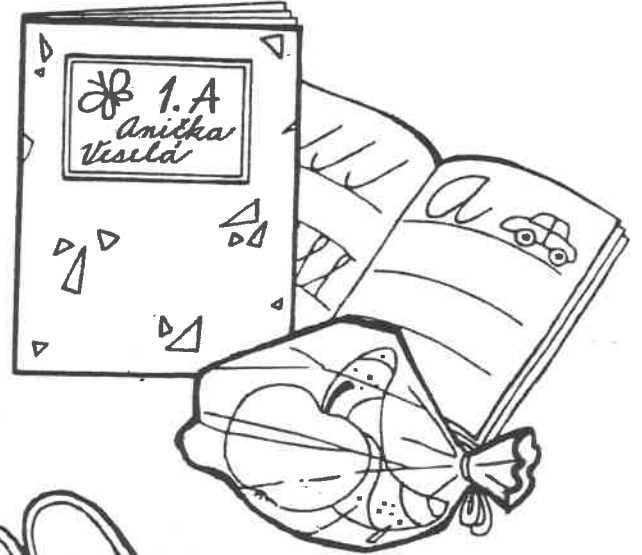
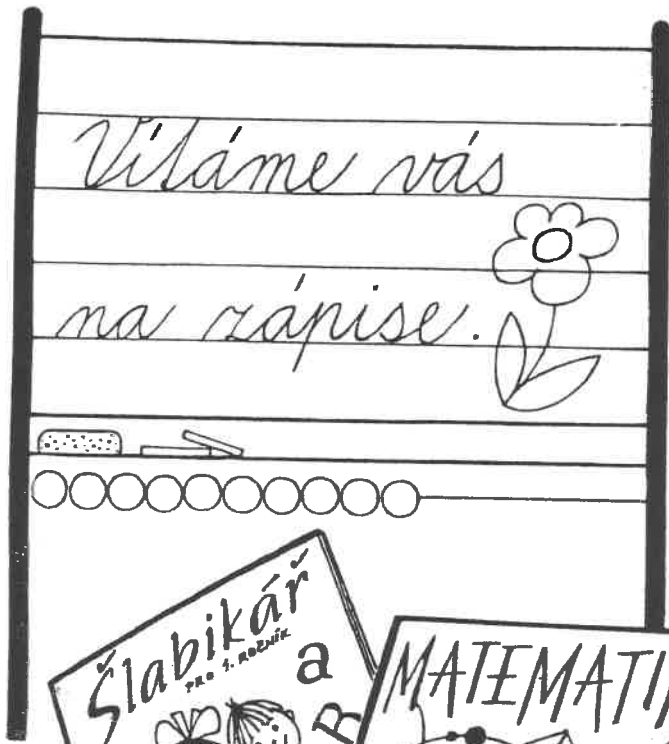
- rozhovor o obsahu
- výběr k náčrtku

SEZNÁMENÍ S PÍSNÍ: "Abeceda v písnička" (text)

HRY S MÍČEM

- chytání míče po odrazu za zámeč
- házení za dvojici, trojici... (+ rodiče, souroz.)
- házení na určený cíl (podle možnosti)
- koupaní na "kuřalky" (i kalinky, kostky...)

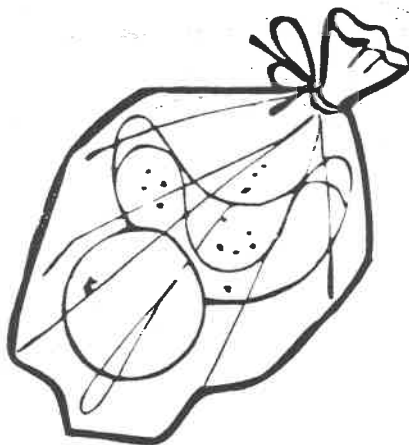
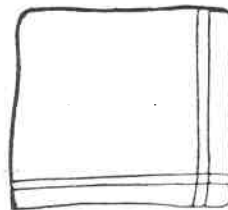
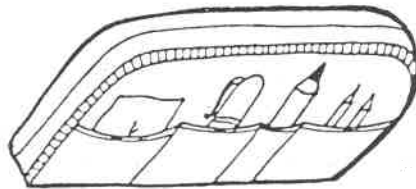
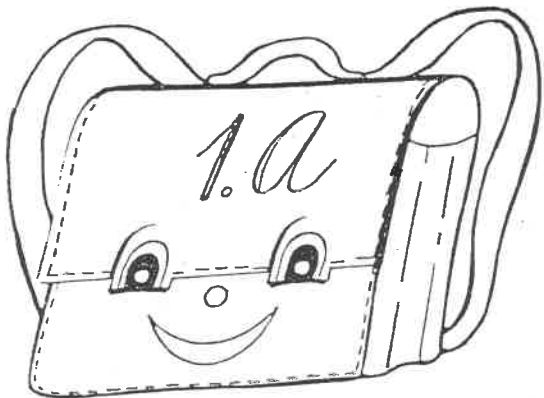
Pojmenuj a vybarvi jen ty věci,
které budeš potřebovat ve škole.
Které z nich už máš? Najdi ~~dvě~~ ³ věci,
které do školy nepatří!

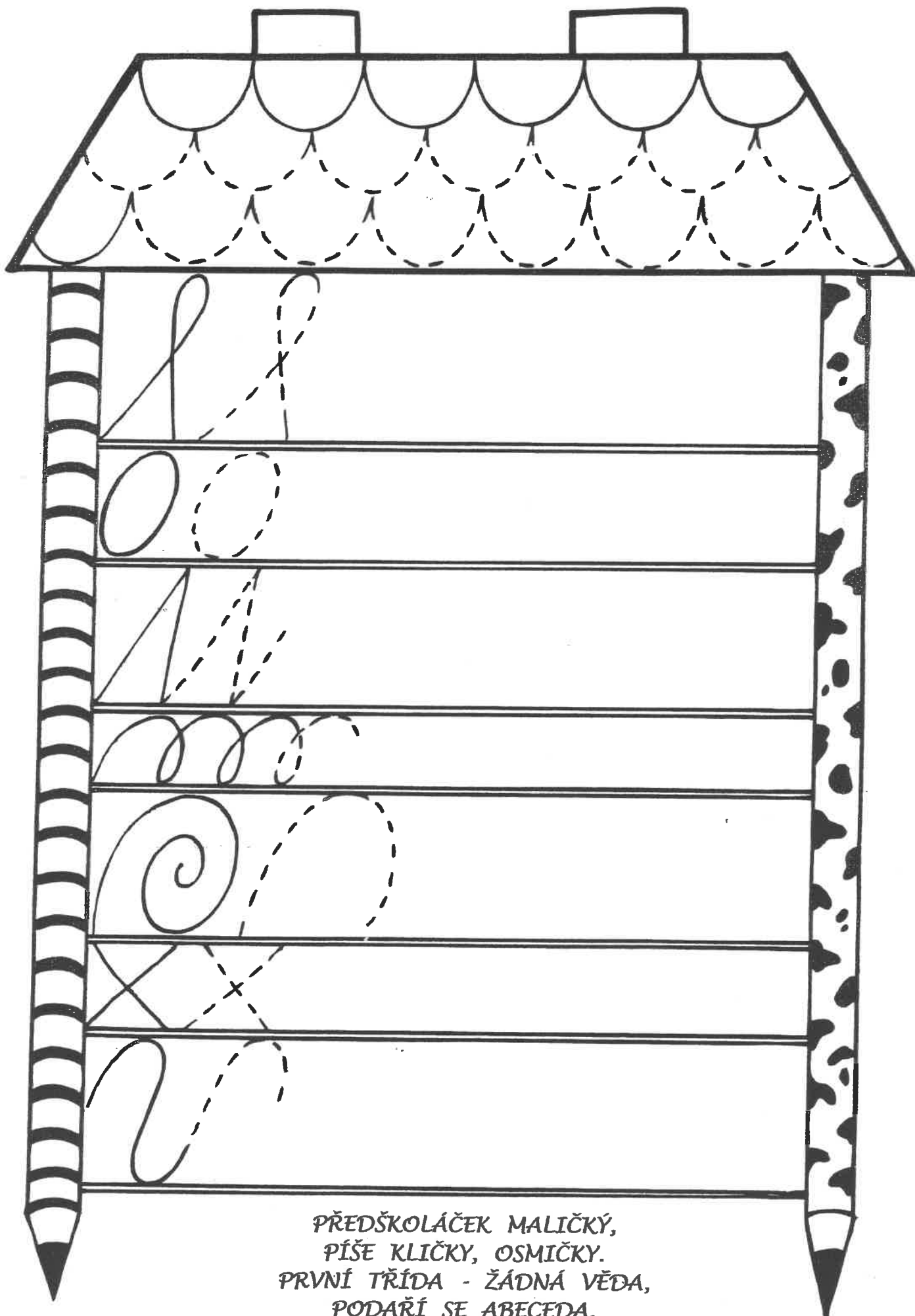

CO POTŘEBUJE ŠKOLÁK

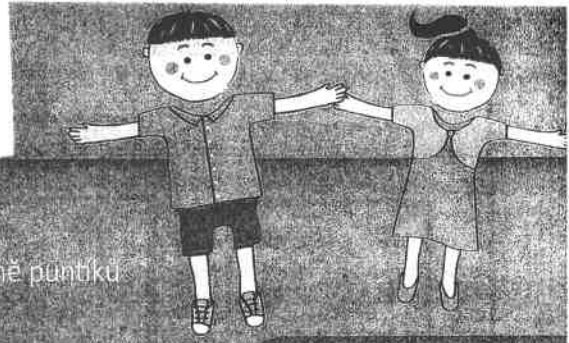
HAKRESLI TOLIK ZNAKŮ, KOLIKRÁT TLESKNEŠ:

KRÁTKÁ SLABIKA: ○
DLOUHÁ SLABIKA: —

PŘEDŠKOLÁČEK MALIČKÝ,
PÍŠE KLIČKY, OSMIČKY.
PRVNÍ TŘÍDA - ŽÁDNÁ VĚDA,
PODAŘÍ SE ABECEDA.

Shodný tvar a počet

Na každém řádku je několik tvarů. Najdi tvar, který má stejně puntíků jako ten, který je v řadě první, a vybarvi ho.

(Identifikace stejného tvaru se shodným počtem bodů je důležitá pro budoucí čtení. Tento úkol zároveň rozvíjí předmatematickou gramotnost.)

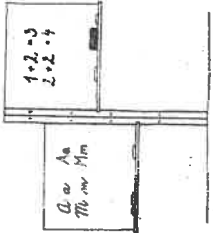

Námět: Mgr. Marie Těhlová
Ilustrace: Patricie Koubská

Pracovní list: Hledej písmenka

vyhledej dvojice shodných tvarů písmen a vymaluj si je vždy stejnou barvou pastelky

A	S	H	R	I	G
T	B	L	E	K	F
U	C	Z	D	J	Y
O	V	M	P	X	N
A	S	H	R	I	G
T	B	L	E	K	F
U	C	Z	D	J	Y
O	V	M	P	X	N

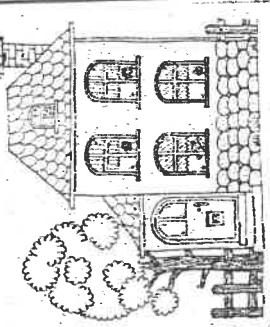
Vystřihni si písmenka a slož slovo podle vzoru:

 <p>T A B U L E</p>	 <p>T A B U L E</p>
--	---

✂ ✂

S
K
O
L
A

S
K
O
L
A

ŠKOLA

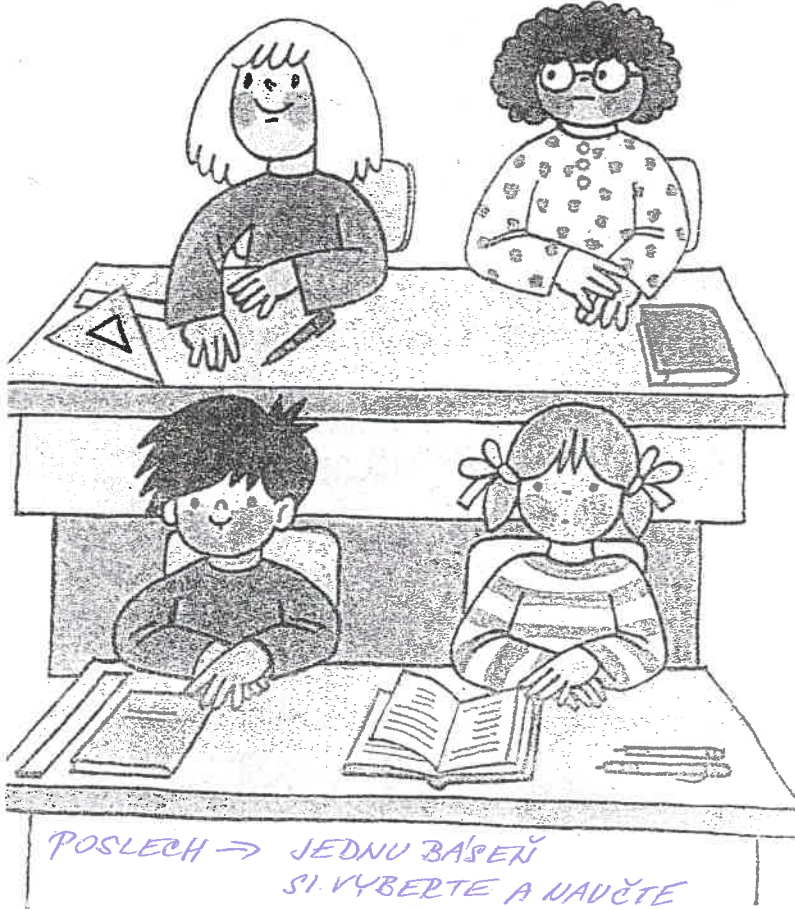
Když do školy chodí žáci,
tak tam mají těžkou práci.
Učí se číst, počítat,
písmena a čísla znát.

UČENÍ

Ve škole žák nelení –
věnuje se učení.
Osvojí si vědomosti,
kterých bývá víc než dosti...

NOTEBOOK (čti noutbuk)

Víte, co je notebook zač?
Je přenosný počítač.
Na něm klidně pracuješ,
kdykoliv a kde jen chceš.

POSLECH → JEDNU BAŘENĚ
SI VYBERTE A NAVČTE

ABECEDA

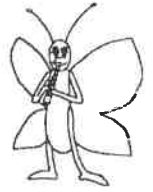
Když jsou v řadě řazená
všechna známá písmena,
řeknu vám, že jsou to tedy
všechny části abecedy.

KNIHA

Kniha bývá z papíru,
vyráběná na míru
pro děti či dospěléky,
pro studenty, vědce, žáky.
Na listech je veršování,
pohádky a povídání,
či vědecká pojednání...

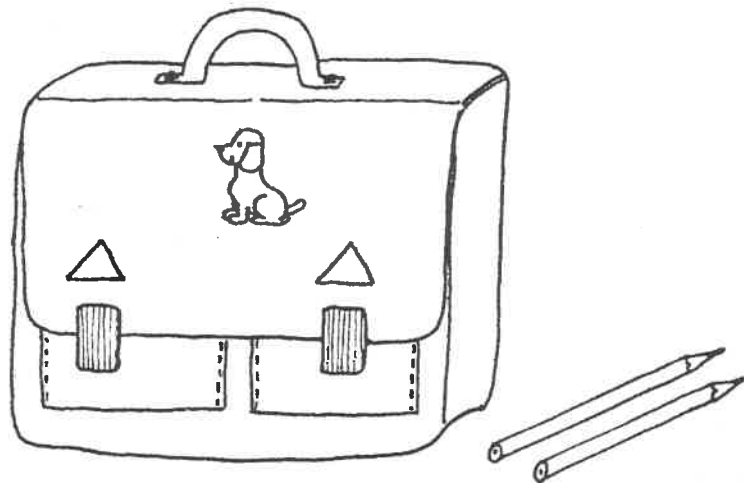
POSLECH :

Už půjdu do školy

Už půjdu do školy,
těším se, mámo,
vyskočím z postýlky
brzičko ráno.

Už mi nepomáhej, mámi,
obleču se ráno sám,
už jsem velký, mámi,
do tašky si věci dám.

Dovedeš mě brzy z rána
do té naší školy,
budu tam mít kamaráda,
však uvidíš, mámi !

Úkol

Míša píše úkol. Sedí u stolu, školní sešit před sebou, píše a vystrkuje špičku jazyka z úst. Naproti němu sedí u stolu Alenka a také píše. Babička jí dala starý kalendář a tužku. Míša píše perem. Nahlas si říká, co píše:

„Růže má poupě. Holub má holoubě.“

Alenka ryje tužkou do kalendáře klikatého hada, vystrkuje špičku jazyka z úst jako Míša a říká si také nahlas, jako by psala:

„Slepice má slepičátko.“

„Babi,“ křičí Míša, „Alena mě plete.“

„Alenko,“ napomene ji babička, „nesmíš nahlas mluvit, když Míša píše úkol.“

„Vždyť já, babi, nahlas nemluvím,“ brání se Alenka, „jenom jsem řekla, že slepice má slepičátko.“

„Neříká se slepičátko,“ povídá babička, „ale kuřátko.“
Alenka mlčí, už ji není slyšet, ale domlouvá se tajnou řečí s Medouškem, který sedí vedle ní na židli:

„Tak to vidíš,“ vykládá Medouškovi, „husa má housátko, kachna kachňátko, ale slepice nemůže mít slepičátko. A co má kohout? Kohouťátka?“

Míša říká nahlas, pěkně pomalu:

„Listy růže jsou zelené.“

„Babičko,“ ptá se Alenka, „jsou také kohouťátka?“

Babička si položí ukazováček na rty:

„Psst,“ a ukazuje na Míšu.

Míša se mračí a předříkává si:

„Květy růže jsou červené.“

Alenka smí mluvit jenom tajnou řečí. Píše a předříkává si, aby ji nikdo neslyšel:

„Jablíčka jsou červená.“

Medoušek slyší Alenčino předříkávání a hněvá se:

„Proč píšeš o jablíčkách? Napiš něco o nás, o med-
vidcích.“

„Tak dobře,“ řekne Alenka a píše:

„Medoušek má hnědý kožíšek.“ Pak se zamyslí a napíše:
„Medoušek by potřeboval plavky. Bude léto a budeme se
chodit koupat.“

„Uf,“ oddechne si Míša hodně hlasitě, aby všichni sly-
šeli, že dopsal úkol.

„Ale Míšo,“ řekne babička, „musíš dělat takový rámus?“

„Babi, já mám takovou radost, že už jsem úkol dopsal,“
protahuje se Míša.

„Tak ukaž,“ bere babička do ruky Míšův sešit a čte:
„Růže má poupě. Holub má holoubě. Listy růže jsou zele-
né. Květy růže jsou červené... Vidiš, docela se ti to, Míšo,
povedlo.“

„Babi,“ přistrkuje Alenka svůj kalendář, „přečti taky, co
jsem napsala.“

Babička prohlíží klikaté čáry v kalendáři a dělá, jako že čte:

„Když bude v neděli hezky, pojedu se s tatínkem, maminkou a Míšou koupat.“

„To tam není,“ křičí Alenka.

„Viš co,“ řekne babička, „přečti mi sama, co jsi napsala.“ Alenka se dívá do kalendáře na klikaté čáry a čárky.

„Když já ještě neumím písmenka,“ povídá.

„Ano, takhle to je,“ pohladí babička Alenku po vlasech. „Nejdříve se musíš naučit písmenka psát i číst.“

„To uvidíš, jakou ti to dá práci,“ straší Alenku Míša.

„Já se to naučila, Míša se to naučil a ty se to, Alenko, také naučíš. Nedělej si starosti.“

Už aby to bylo, myslí si Alenka. Potom ti, Medoušku, přečtu všechny knížky, a když je všechny přečtu, budu knihy psát. Abych měla co číst.

Co vědí chytré děti?

Chytré

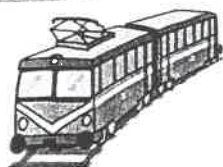
vědí už, že k

patří

ke kolejím

a k podzimu

k

zase

a k písničce

k zubní pastě

a k panence

k huse žluté

a ke kočce

, k vejci

a k hlavě

, babička k

maminka k

a rodiče k dětem, dokud

chodí světem...

Klikyháky pro prvňáky

„Alíku, čekej, až nakreslím , napíšu

úkol, připravím si do všechny knihy

a ,“ odhání Anička. Nemá na něj

čas a Alík na žárlí. „Klikyháky svedu

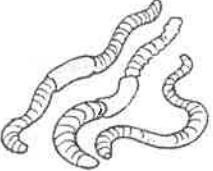
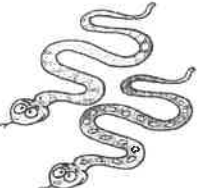
levou zadní !“ štěká. „Kolečka jsou

mýdlové , obloučky na vodě,

tady padá a . Vezmi křídu

a zkus to sám!“ říká panička Anička. Malý

 pokreslí celou . Čáry se kroutí

a proplétají. „Jako a !“ směje

se Anča. „Taková havěť!“ zahodí bílou

a už dá děvčátku pokoj. Za čas je

z o, z m, n, u a z kliček

a l, j, k, y – zkrátka jednoho dne se

prvňáci umí podepsat!

dostane na

nápis ALÍK. Každá

mu závidí!

ABECEDA V PÍSNIČCE

1. Á, bé, cé, dé, é, ef, gé, há, chá, í, jé, ká, el, em,

en, ó, pé, er, es, té, ú, vé, y-psi-lon zet:

Hledme to-ho ne-po-se-du, i on u-mí a-be-ce-du,

jen si s ná-mi za-zpí-val a u-měl ji hned.

2. Všechna tahle písmena poskládáme ve slova, z nich pak větu tvoříme a můžeme číst. Úspěch všeho naučení zaručí nám právě čtení, přelouskáme čítanku, budem vědět víc.